

[Clara Munck.]

lovgivningen. Når vi har stillet dette ændringsforslag, er det ikke, fordi den konservative folketingsgruppe har lagt sig fast på, at invalidepensionslovgivningen eller dele deraf for bestandig skal dækkes ved særlige bidrag. På den anden side tør vi heller ikke i dag sige, at vi ikke ønsker at opretholde en sådan dækningsmulighed, navnlig ikke fordi vi mener, at denne lovgivning senere må undergå ændringer og forhåbentlig også medføre forbedringer. Vi er heller ikke glade for at frafalde en betaling til invalidepensionslovgivningen på det grundlag, den højtærede socialminister har givet os.

Det er allerede nævnt, at vi har en socialreforms- eller en sociallovskommission sidende. Da den blev nedsat, var det den samme højtærede socialminister, der i kommissionen netop understregede, at kommissionen skulle have til opgave at beskæftige sig med hele det sociale sikringssystem og den måde, hvorpå det blev finansieret. Socialministeren understregede oven i købet ret kraftigt, hvad kommissionen kunne tage op her, når den skulle revidere reglerne om byrdefordelingen på stat, kommune og andre, arbejdsmarkedets parter, medlemsbidrag o. s. v. Det er derfor lidt mærkeligt, at bogstaveligt talt før denne kommission er gået i arbejde, har den højtærede socialminister truffet den beslutning, at nu skal her ikke være bidrag.

Vi har, samtidig med at disse 2 lovforslag har været til behandling, også behandlet en ændring af folke- og invalidepensionsbidraget, hvor den samme højtærede socialminister gennemførte det nye, at en tiendedel af det bidrag, vi alle stemte for, skulle gå til dækning af udgifter i forbindelse med invalidepensionslovgivningen. Vi synes derfor, det er ganske mærkeligt, at den højtærede socialminister så fremsætter et lovforslag, hvor han stryger betalingen, og at socialministeren, når adskillige ordførere gør opmærksom på dette forhold ved lovforslagets første behandling, rykker ud med en erklæring om, at det var ganske bevidst; der er ikke noget, der taler for, sagde den højtærede socialminister, at vi ikke skal dække udgifterne til de invaliderede i fællesskab over skatter og afgifter.

Vi har ikke ment at kunne tiltræde, at en så vigtig beslutning træffes på et efter

vort opfattelse spinkelt grundlag. Derfor mener vi det rigtigt foreløbig at opretholde de nuværende bestemmelser.

Jeg skal ligesom det ærede medlem hr. Søren Andersen beklage, at vi ikke under udvalgsarbejdet har haft mulighed for at ændre det foreliggende lovforslag. Vi har fået en klar og tydelig opfattelse af, at når den højtærede socialminister havde bestilt et forslag hos et udvalg bestående af embedsmænd fra socialministeriet og formændene for de to invalideorganisationer, har den højtærede socialminister ment at være bundet eller ønsket at føle sig bundet af det forslag, der er fremkommet.

Jeg synes egentlig, at det er lidt underligt, når folketinget i 1965 har nogle blanke folioark, og der er tilslutning fra alle sider til at skabe en lov, at vi så ikke kan sætte os ned og lave en lov, der virkelig er den invalidepensionslov, vi har brug for. Vi er enige om, at der skal ydes rigeligt og rimeligt til invalidepensionisterne, og alligevel gennemfører vi en lov, hvor vi har mulighed for at kombinere op til 8 beløb for at nå det beløb, vi vil give invalidepensionisterne: grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, pensionstillæg, midlertidigt tillæg, særligt tillæg, bistands- og plejetillæg, og endelig har vi persontillægget over folkepensionsloven. Det er lidt uoverskueligt, og det er lidt beskæmmende, når vi kommer med en ny lovgivning, at vi da ikke har kunnet nå frem til en forenkling, så invaliderne vidste, hvilke lovbestemmelser der var gældende for dem.

Men det har der altså ikke været mulighed for.

Da vi imidlertid ønsker en invalidepensionslovgivning, da vi på linje med alle andre grupper i folketinget er enig i, at dette lovforslag er et betydeligt fremskridt i forhold til vilkårene for vore invalidepensionister i dag, skal vi, idet vi ser bort fra disse små beklagelser, anbefale, at man stemmer for de to lovforslag, når de kommer til tredje behandling, og i dag som sagt anbefale, at man stemmer for de af den højtærede socialminister stillede ændringsforslag og for det af de konservative udvalgsmedlemmer stillede ændringsforslag, og at man undlader at stemme for merudgifterne ifølge det ændringsforslag, der er stillet af venstres medlemmer i udvalget.